

Methode, saa sagde jeg: Af Mænd af den Formue skal der ikke gjøres en Valgklasse, de skulle ikke som Corporation have en Ret, men de skulle betegnes for hele Folket som Mænd, hvoriblandt der kan udsøges de Mænd, som foruden deres Formuenhed tillige have den Egenkab at være folkelige, uden at have den corporative Mand, som det vilde give dem, naar de sloges indbyrdes sammen og gjordes til Et. Deri ligger, at dette Medlem kan i det her omhandlede Tilfælde ikke paabe- raabe sig den Formuenhedsgrændse, som passer til et ganske andet Formaal, og som faaer sin Betydning ved at sættes under de egentlige Valgeres Control. Det er overalt den Charakter, som maa forlange af enhver Repræsentation, at den repræsenterer. Naar den ikke repræsenterer, saa er den en Skinrepræsentation, saa bærer den kun Navnet, men er i Virkeligheden ingen. Det er over- hovedet Feilen ved den Repræsentation, som man vil give Fællesforfatningen. Ved de Kongevalgte har jeg nævnt, hvori Feilen bestod. Naar de ikke ere udfilte til særlige Kamre og Kongen har Magt til at forøge deres Antal, saa blive de ikke alene unyttige, men de blive ikke noget repræsenterende Element; de ere der da kun hver især. De ere en Form, et Middel til at styre dem tilfredse, der, som Indenrigsministeren paa et Sted har sagt, føle sig ubehageligt berørte, fordi de ikke kunne skaffe selvstændige Valg tilstede; men de repræsenterer Ingen, naar de ikke kunne bringes til at repræsenterer Kongemagten, udfondret fra Regjeringsmagten. Hvad nu de Folkevalgte angaaer, saa repræsenterer de Ingen, naar de ikke repræsenterer Folket. Vi kunne ikke her sige i Danmark, at Nogen kan komme til at repræsenterer Folket, som ikke paa en eller anden Maade kommer til at gaae ud fra det politiske Folk, der nu eksisterer. Det Samme er Tilfæ- det med enhver anden af Landsdelene. Kun det repræsenterer Folket, som til en given Tid udgaaer fra det daværende politiske Folk, hvad enten det skeer derved, at man med dette po- litiske Folk er kommen tilrette igjennem Loven om at constituere et andet, som det har Tillid til, eller det skeer derved, at dette Folk, som er tilstede, bliver umiddelbart eller middelbart an-

vendt. Hvad er det Charakteristiske ved vort hele Valgsystem. For at vise dette, maa jeg nævne, at der er trende Maader, hvorfra man fra mit Stundpunkt kan betragte Folket, for at komme til at stille det fra Befolkningen. Man betragte det fra det reent menneskelige Standpunkt og sige: det skikkelige, respectable Menneske, som lever i en vis Alder og under visse Betingelser i Staten, er en naturlig Valger; det er dem, vi have taget som Grund- lag for vor Forfatning, og det kunne vi ikke komme fra, uden igjennem en Lov, som er givet ved den nu bestaaende Forfatning, den, hvorunder vi leve. Det andet skal jeg ikke misstænde kan være brugeligt ligeoverfor Fæl- lesforfatningen, og det er det, jeg vil kalde det ydende, det finantistiske Folk. Fællesforfat- ningen har i en meget væsentlig Deel, skjøndt dog ikke i en saa overveiende Grad, som man har villet paastaae, vil jeg indrømme, med Bengesagen at gøre, og man kan altsaa sige: vi skulle der søge det finantistiske Folk, det er det, vi da skulle henvende os til. Ja, saa kom her med en Lov; foreslaa os i Landsdelen Danmark, saalænge man ikke kan være sammen med de Andre, at finde en saa- dan, eller vent, indtil at der kan komme en Fællesforfatning tilstede, en Repræsentation, udgaaet af det nærværende, det tilstedeværende politiske Folk, og tag da et saadant finantistisk Folk paa lovlig Bits, men forsøg ikke at paa tvinge en Valglov, som af alle Ting i Verden er det, der mindst taaler det. — I 1848, hvor der var en stor Trang til snart at komme til en ordnet Stilling og til snart at faae det Forfatningsværk bragt istand, som Alle havde Krav paa, og som saa at sige laa i Luften, i 1848 anvendte man strengt den Betingelse at henvende sig til det politiske Folk, som da var tilstede; gjør ligesaa nu og begjær af dette politiske Folk en Valglov, som kan bruges for at skabe den nye Forfatnings- Væsen; der er ingen anden Vej at gaae end at gjøre det, og at det skal skee, derfor have vi et kongeligt Tilfagn. Det kongelige Til- fagn er ikke invalideret derved, at vi til en given Tid ikke have benyttet det; det staaer udenfor de andre Landsdele; det maa bruges, det kunne vi ikke unddrage os fra. Men der er